

франчайзерів є неминучим. Проте транснаціональні компанії очікують створення і забезпечення сприятливих інвестиційних умов в Україні для розвитку готельної індустрії.

ЛІТЕРАТУРА

1. Агафонова Л. Г. Туризм, готельний та ресторанний бізнес: ціноутворення, конкуренція, державне регулювання : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Л. Г. Агафонова, О. С. Агафонова. – К. : Знання України, 2002. – 352 с.

2. ТОП-10 мировых гостиничных операторов [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.otelier.com.ua/index.php?s=41&sb=57/>

3. Франчайзинг у готельному бізнесі України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.maygerconsulting.com/archive/Franchise%20in%20Hotel%20Industry%20of%20Ukraine_ukr.pdf.

4. Готельні мережі України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.premier-hotels.com.ua>.

МАКСИМ ВЕЛІЖЕНКОВ

Науковий керівник:

к.е.н. Карась О. С.

ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ

У сучасному індустріальному світі все більшої популярності набирають нетрадиційні способи відпочинку. Одним із таких його проявів є сільський туризм, що на нашу думку є манерою відпочинку на сільській території з використання її ресурсів, проте без заподіяння шкоди, а також ознайомлення з побутом. У багатьох країнах світу, звичайно, є свої особливості для визначення цієї діяльності, оскільки туризм у сільській місцевості по різному там формувався та розвивався. Майже у всіх країнах світу існують певні види сільського туризму: агротуризм, культурний туризм, сільський зелений туризм. Даний вид туристичної діяльності виник у Швейцарії та Франції, проте найбільшого процвітання набув у Великобританії та США. Значно пізніше про нього дізнались в Україні, тому і вітчизняні науковці часто ототожнюють дефініції «сільський туризм» та «агротуризм», і мають часткові розбіжності в цьому. На нашу думку це не вірно, оскільки перше поняття набагато ширше ніж друге і включає більше ресурсів та послуг.

За останні десятиліття кількість туристів у світі неухильно зростала і досягла третини населення земної кулі. За прогнозами фахівців, ХХІ століття буде століттям туризму, і до цього потрібно відповідно готуватися. Сьогодні найбільш динамічно зростаючим сектором світового туристичного господарства є сфера сільського зеленого туризму [1].

Сільський туризм це різновид туризму, котрий ґрунтує свою діяльність на сільських теренах, тобто це подорожі громадян з повсякденного місця

проживання в сільську місцевість з розміщенням в сільських гостьових будинках, сільських садибах і на фермах з туристичними цілями і без заняття діяльністю, пов'язаною з отриманням доходу від джерел у місці тимчасового перебування, також він надає часткову зайнятість та збільшення доходів сільському населенню, котре надає обслуговування, яке бере за основу тутешні культурні, соціальні та відповідно природні ресурси, і гарантовано охоплює проживання і харчування певного проміжку часу в сільській місцевості.

Ми вважаємо, що доцільно дефініцію сільського туризму демонструвати через його складові. Визначивши взаємозв'язок між елементами даного виду туризму можна зрозуміти його важливість для процвітання окремих регіонів та країни в цілому. Схематично формулювання сільського туризму можна подивитись на рис. 1.

Рис. 1.Схема визначення сільського туризму

У світі сільський туризм розвивався певними хвилями: перша це власне першопрохідці, хто почав розвивати даний вид діяльності, друга наслідувачі, треті, ті котрі ще не знайшли свого способу його розвитку. Відповідно до даних хвиль існують і певні теорії становлення сільського туризму у світі, умовно поділені за географічним поділом та відповідно ресурсами: західноєвропейська, східноєвропейська, англо-американська, азіатська.

Розвитку сільського зеленого туризму в Україні сприяють такі фактори:

- зростаючий попит мешканців українських міст та іноземців на відпочинок у сільській місцевості;
- унікальна історико-етнографічна спадщина українських сіл;

- багаті рекреаційні ресурси;
- екологічна чистота сільської місцевості;
- відносно вільний сільський житловий фонд для прийому туристів,
- наявність вільних трудових ресурсів для обслуговування туристів;
- традиційна гостинність господарів та доступна ціна за відпочинок;
- можливість надання комплексу додаткових послуг з екскурсій, риболовлі, збирання ягід і грибів, катання на конях тощо [2].

Для ефективного розвитку сільського туризму судячи з проведеного дослідження необхідним є якісна і діюча правова база та державне інвестування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Всесвітня туристична організація. – <http://www.world-tourism.org>.
2. Биркович Віктор. Стратегічні пріоритети. Науково-аналітичний щоквартальний збірник. 2008. – № 1(6). – С. 138–143.

МИХАЙЛО ГНАТІВ

Науковий керівник:

к.е.н., доцент Смалюк Г. Ф.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Серед основних передумов виникнення екологічного туризму (екотуризму) та екологізації традиційних видів туризму провідну роль відіграє наростання протиріч між задоволенням туристського попиту і раціональним використанням туристських ресурсів. В основі цих протиріч знаходиться антропогенне навантаження, що здійснюють туристи на природні і культурно-історичні туристські ресурси.

Актуальність розвитку даного виду туризму для України полягає в основній його ідеї – турботі про навколишнє природне середовище, яке використовують у туристичних цілях, з одночасним соціально-економічним розвитком територій.

Проблемам екотуризму присвячено дослідження І. М. Школи, Т. М. Ореховської, В. А. Квартальнова, І. В. Зоріна, Є. Н. Ільїна, В. Ф. Семенова, І. С. Назарова та інших економістів.

Українська асоціація активного та екологічного туризму трактує: **екотуризм** – подорож до природних територій, не змінених або мало змінених діяльністю людини, з відповідальним ставленням до природи і якнайменшим впливом на довкілля. Цей вид туризму сприяє стійкому розвитку територій, передбачає участь місцевого населення у наданні послуг, створює економічні стимули до охорони довкілля [1].

Туризм як сектор економіки, як соціальне явище характеризується надзвичайною багатоплановістю в залежності від найрізноманітніших факторів: